

[Veistrup.]

Det ærede Medlem nævnte Valget i Roskilde. Jeg var forbavset over, at det ærede Medlem nævnte dette Valg, for der er ikke noget, som i højere Grad viser, hvor urimeligt Forholdet er, end det, der skete i Roskilde. Som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) allerede har gjort opmærksom paa, handlede man om Valgmændene, hvordan de skulde stemme her og der paa dette eller hint Parti, og saa vilde man fra Venstres Side, til Trods for at der af Det konservative Folkeparti var afgivet Stemmer til Partiet Venstre, udpege den Mand, som skulde vælges af Det konservative Folkeparti. Selv om man kunde have Lyst til at sige som Drengen, da hans Fader og Moder var oppe at slaas: Gud ske Lov, vi er udenfor, saa er det dog et Tilfælde, som jeg ikke har set før i min politiske Virksomhed, at et Parti vil have Lov til at udpege et andet Partis Repræsentanter, hvem det skal vælge til Rigsdagen.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) syntes at ville bebrejde den højtærede Statsminister en Udtalelse, som gik ud paa, at man ikke vilde fortsætte Bestræbelserne for at fremskaffe en ny Grundlov, hvis dette Forslag blev forkastet. Jeg synes imidlertid, at det ærede Medlem her kommer noget i Modstrid med sig selv og sit Parti, thi hvordan er Forholdet? Forholdet er det, at man stærkt bebrejdede den nuværende Regering, at man havde overgivet Sagen til Kommissionsbehandling, for, sagde man, der er ganske andre Ting i Øjeblikket, som trænger sig paa, vi har ikke Tid til at arbejde med Forslag af denne Karakter. Og nu kommer saa det ærede Medlem og synes at beklage sig over, at den højtærede Statsminister, hvis dette Forslag forkastes, ikke ønsker atter at gaa ind i en Forhandling om et nyt Grundlovsforslag. Jeg finder det urimeligt at stille et saadant Krav. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at man kunde vente, til alle fire Partier kunde samles. Ja, saa kom man sikkert til at vente længe. Jeg erindrer endnu, at det ærede Medlem i 1935 ved Behandlingen af et Grundlovsforslag, som var fremsat af Landets parlamentariske Regering og vedtaget af Folketinget, stod op og sagde: Dette Forslag ønsker vi overhovedet ikke at forhandle om. Den højtærede Statsminister maatte altsaa konferere med det ærede Medlem og Partiet Venstre, hvis man vilde have Tilslutning fra hele Partiet til et nyt Forslag.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at der er vel ingen, som tror, at der vil blive Ro om Forfatningsspørgsmaalet, hvis vi gen-

nemfører dette Forslag, for, som det ærede Medlem sagde med Stolthed i Stemmen: Vi er her jo endnu! Jeg maa forstaa det saadan, at det ærede Medlem efterhaanden opfatter sin og Venstres Stilling som urogivende inden for Forfatningsvirksomheden og inden for det politiske Liv herhjemme. Jeg ønsker Partiet til Lykke med den Opgave, som det ærede Medlem her har stillet det. Maa-ske gaar det dog ikke saa let, som det ærede Medlem synes at mene.

Det ærede Medlem var derefter inde paa en hel Del Bestemmelser i Forslaget, og hver Gang han kom ind paa en af disse Bestemmelser, sagde han: Vi er imod! Det synes jeg, det ærede Medlem kunde have nøjedes med at sige een Gang, det havde i og for sig været tilstrækkeligt, thi det ærede Medlem var i Virkeligheden imod alle de nye Bestemmelser, der findes i Grundlovsforslaget. Det er derfor ogsaa tvivlsomt, om det vilde hjælpe noget at indbyde til fortsat Forhandling om en ny Grundlov.

Jeg anbefaler det foreliggende Forslag til hurtig Gennemførelse. Jeg tror for mit Vedkommende, at vi kan imødesee den Afstemning, der skal foregaa, med stor Sindsro. Jeg har sagt en Gang før, og jeg gentager, at i modsat Fald skulde Danmarks Demokrati svigte. Det tror jeg ikke paa.

J. S. Foget: Det er utvivlsomt rigtigt, at Ændringen af denne Lovenes Lov ikke er fremkaldt ved et Folkekrav. Det af Regeringen fremsatte Ønske om en Ændring af Grundloven er selvfølgelig udsprunget af det aargamle Valgløfte om en Afkaffelse af Landstinget, et Valgløfte, som de to Regeringspartier ikke kunde sidde overhørig, efter at de ved Landstingsvalget i 1936 havde opnaaet fuldt Flertal saavel i Folketinget som i Landstinget.

Man vilde være ilde stillet, hvis man havde ignoreret dette gamle Valgløfte; men at føre et Grundlovsforslag ud til Folkeafstemning med Tilslutning alene fra Regeringspartierne vilde være et aabenlyst Bedrag. Man maatte have Tilslutning i alt Fald fra et af de store Oppositionspartier, og dette er den selvfølgeligste Forklaring paa, at man er naaet til et Kompromis, der ikke tilfredsstiller nogen af Parterne. Det er dette Kompromis, som Vælgerne skal tage Stilling til den 23. Maj. Det er efter min Opfattelse tragikomisk at ville forlange, at Vælgerhæren skal vedtage et Kompromis, som ingen af dem, der anbefaler det, er tilfreds med. Paa Vælgermøder har jeg fra en radikal Kandidat hørt den Udtalelse, at vel er Forslaget konservativt, men da det